

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

8. číslo/červen 1999

cena: 2,- Kč

Na třineckém gymnáziu se maturovalo

Všichni z vás, ví, že tento měsíc proběhly maturity, kterým předcházelo poslední zvonění, svatý týden a učení.

Maturity probíhaly celé dva týdny kromě pátku a samozřejmě víkendu. Třídy 4.D a 6.A maturovaly od 17. května do 20. května. Třídy 6. B a 6.C od 24. května do 27. května. Celkem maturovalo 107 studentů a tady jsou jejich výsledky:

Třída	4.D	6.A	6.B	6.C
Počet maturantů	24	25	31	27
Počet vyznamenání	9	17	19	16
Počet maturantů se samými jedničkami	4	10	5	4
Počet maturantů, kteří neprospěli	2	0	0	0

KM

Jak nám to uteklo aneb zase jsme o jeden školní rok chytřejší

Zdá se to jako včera, co začal tento školní rok. A nebylo to vůbec nejhorší. Spolu se všemi nováčky z řad studentů k nám zabloudil také nový ředitel Mgr. Ladislav Vrátný. Ten nejen svým každodenním úsměvem, ale i nadšením pro věc, znovu po prázdninách rozzářil školní chodby. Ovšem občas tato energie vyzařuje ze všech profesorů. A to je právě to, co každá škola potřebuje - optimistický profesorský sbor. V opačném případě by totiž věci někdy nemusely dopadnout nejlépe. A vůbec. Není nad pohled na šťastně vysmátého profesora. Každopádně se blíží den, kdy se škola bude rozjasněnými (doufám, že ne

zaslzenými) tvářemi profesorů jen hemžit. Také oni si zaslouží prázdniny. Proto jim přejme, aby si je všichni co nejvíce užili. Vždyť právě s jejich přítomností nám to tu docela hezky uteklo. Opravdu hezky, i když někdy ... no, však nikdo není dokonalý, že. Ovšem, když se podíváte zpátky na uplynulé měsíce, zjistíte, že se na tuhle školu zase rádi vrátíte a pořád, dokud budete moci, budete se sem rádi vracet.

A pokud jde o všechny ty vědomosti, které si každý z nás povinně den co den (kromě víkendu) odnáší domů, po shrnutí můžeme klidně všichni říct, že jsme zase o ten jeden školní rok chytřejší.

Forever Young

Důkazem vysokého vzdělání je schopnost mluvit o největších věcech nejjednodušším způsobem.

(Emerson)

Statečnost intelektu, to nejsou vážné názory, to je odvaha pořád myslet.

(Čapek K.)

Jakmile potkáte ženu, která vám zůstala dlužna odpověď, dobře se jí podívejte do úst - jistě nemá jazyk.

(Shakespeare)

Pro něho

Vždycky když zavřu oči, celý svět se mi štěstím točí. Vidím tebe a tvůj úsměv, často až nemůžu zpět. Vybavím si tvou tvář, ani nevím, zda mě znáš? Procházíme kolem sebe a já cítím radost - tebe.

od ní

Znát rozsah vlastní nevědomosti je nejlepší část našich vědomostí.

(Lao c')

Revival fest

1. Pod tímto názvem se ukrývá rockový koncert známých skupin jako je například ZZTOP, Queen, Iron Maiden, Rolling Stones a dalších. Pokud byste se rozhodli na tento koncert zamířit, pak jste prošvihli termín. Revival Fest se konal v sobotu 22. 5. 1999 v Jablunkově.

2. Kdyby však někteří skalní fanoušci těchto skupin byli velmi smutní, že prošvihli životní šanci vidět na vlastní oči svou hvězdu, mohu je potěšit. Na tomto koncertě totiž nevystupovali opravdoví členové a zpěváci skupin, ale „pouze“ jejich imitátoři. Ale i přesto byli vystupující „hvězdy“ opravdu dobré. Musím se sice přiznat, že jsem neviděla všechny, ale i přesto se odvažuji je kritizovat a to kladně. Byli opravdu dobří.

Co se týče organizace, nebyla nejhorší. Nechybělo občerstvení a na své si přišli i velcí hladovci. Na výběr byla kuřata a to až do pozdních hodin. Taky se zde objevila střelnice, no a celý areál hlídali organizátoři.

Myslím, že takových akcí by se mělo konat v našem blízkém okolí více a hlavně častěji. I když vstupné bylo pro naše milé mužské pohlaví dražší, přišlo lidí opravdu dost.

A co na závěr? No prostě bylo to SUPER.

AJA

Dáváme prostor všemu a všem

... já nechci, ...

Co pak je to opravdu už tady?! Řekněte, že se můj kalendář opravdu zbláznil. To přece není možné, aby už byl konec roku, a my dostali zanedlouho vysvědčení. Vždyť já se bez té naší školičky milované opravdu zblázním. Kde jinde do mě budou hustit taková kvanta informací, když ne ve škole. A co teprve ten stres, který prožívám před každou písemkou a zkoušením. Vždyť já vlastně bez té školy prostě nedokážu žít. A vy po mně chcete, abych se „jen“ vzdálila z mé oblíbené lavice na dva měsíce?!

Co mi je po nějakých prázdninách. Taková nuda! Nějaké dovolené, kde člověka pořád nutí, aby se opaloval a koupal a znovu opaloval, to není nic pro mě. A brigády nebo,

nedej bože, tábory, to je teprve hrůza!

Já chci prostě školu NON-STOP. Vždyť jsem taky tomu našemu ministrovi napsala, co si myslím o dnešním školství. Jak já prosím vás na to přijdu?!

Proto se zakládá nová letní škola, která bude vedena dobrovolníky z našeho učitelského sboru. Nemám vůbec žádné pochyby o tom, že se učitelé budou předbíhat kdo dřív. Musím je však upozornit, že míst je omezeny počet, takže kdo dřív přijde, ten dřív mele!

Vyučování začne již 1. 7. 1999 a potrvá do 1. 9. 1999. Pak začne normální škola. Všechny nadšence jako jsem já zvu na první hodiny.

A proto, hurá prázdniny.

AJA

Zase to jaro!

Tak je to opět tady – je jaro! Studenti se snaží najít si kluka/holku (podle aktuální potřeby), ptáčkové zpívají, rostlinky kvetou, líhnou se mláďata a v neposlední řadě – maturanti maturují.

Ale abych to vzal popořádku: Začalo to kolem sedmnáctého prosince. Tento den byl totiž poslední termín k odevzdání ročníkové práce. Přičemž někteří studenti ještě šestnáctého prosince doma stloukali poslední písmena na svém počítači a ráno následující den to byli ještě slepit do vazby. A poté již měli dost času plně se koncentrovat na maturitu. Ve škole bylo možno spatřit podivné osoby u kopírky nervózně postávající, kdy už se konečně objeví další maturitní otázka. Tak to postupovalo, a pomalu s příchodem jara se jich objevovalo stále více a více, a byli rovněž přímo úměrně nervóznější a nervóznější. Menším uvolněním bylo jistě poslední zvonění, ale následující týden byl již kritický. Někteří studenti si nakoupili zásoby kávy, jídla, prášků proti spaní a zavřeli se doma, zatloukli dveře tak, aby je nebylo možno rušit a snažili se naučit těch „pár“ vědomostí, které si nashromáždili přes šest let studia na gymnáziu. Jiní byli zase ve studovně a hráli počítačové hry. A když jste se jich zeptali, jestli už něco umí, tak se slovy: „Však co, já jsem v klidu – dopoledne pařba, odpoledne učení!“ zapnul svou další oblíbenou hru. A ty, kteří to už psychicky nevydrželi, bylo možno spatřit pobíhající pološilené v lese s hrůzou v očích a prosící boha, aby jim dal sílu.

Nakonec to ale všechno dobře dopadlo. Větší polovina maturitu udělala a vše nakonec oslavili na maturitním večírku. Všem co odmaturovali gratulují a těm, které to ještě čeká chci popřát hodně štěstí u maturit.

HCA

Radši nemyslet...

Ano, vážení přátelé. Někdy je lepší nemyslet, respektive nepřemýšlet. A když píše někdy myslím tím nikdy. Nepřemýšlejte. Přemýšlení bolí. Proč?

Snad je to tím, že vše, co vymyslíte je jen jedna velká lež. Každá vaše myšlenka vám něco namlouvá, každou myšlenkou se nutíte dělat něco, co nechcete.

Jen si vzpomeňte na ty sžíravé myšlenky, zda vás váš milovaný protějšek miluje taky! Jen si vzpomeňte! Dokud jste nad tím nepřemýšleli, nic nebolelo. A pak? Mozek začal pracovat. Ne rozum, protože rozum by nebyl schopný vyprodukovat takové zlo.

Je to tady. Myšlenky – to je

Anketa - prázdniny

Tento měsíc jsme se zeptali 100 studentů (61 holek, 39 kluků) na otázky týkající se nejenom prázdnin. Všem odpovídajícím za celou redakci děkujeme.

1. Chystáš se o prázdninách do zahraničí?

holky: ano (36), ne (25)

kluci: ano (21), ne (18)

2. Bude ti o prázdninách chybět škola?

holky: ano(1), ne (60)

kluci: ano(5), ne (34)

3. Získal(a) jsi tento školní rok nějakou zvláštní zkušenost?

holky: ano (32), ne (29)

kluci: ano (22), ne (17)

4. Prožil(a) jsi za letošní školní rok nějaký trapas?

holky: ano (57), ne (4)

kluci: ano (25), ne (14)

5. S kým bys nejraději trávil(a) léto?

holky: kamarádi (44), kluk (16), rodiče (1)

kluci: kamarádi (13), sami (4), holka (16), medvěd (2), televize, PC (2), pes

6. Co bys dělal(a), kdyby toto léto bylo tvé poslední?

holky: užila bych si to (43), všechno (13), objala bych všechny (1), jela bych na Hawaii, nechtěla bych konec, všem bych řekla svůj názor (2)

kluci: nic zvláštního (17), užil bych si to (7), opil bych se (7), zabil bych všechny špatně (2), díval bych se na televizi (2), seděl bych (1), pořádně bych to roztočil, dělal bych blbosti, projel bych Heroes III

7. Máš doma počítač a tiskárnu?

holky: ano (28), ne (33)

kluci: ano (20), ne (19)

8. Pokud ano, děláš úkoly na počítači?

holky: ano (13), ne (16)

kluci: ano (13), ne (7)

9. Kdybys měl(a) počítač, dělal(a) bys na něm úkoly?

holky: ano (22), ne (11)

kluci: ano (9), ne (10)

Forever Young, Fantomas

zosobněné zlo. Vždyť kdo je původcem všeho zla ve vašich srdcích, v hlavách jiných? Jen myšlenky, které neustále dorážejí svou přítomností a zkouší naši trpělivost. A my? Jak dlouho dokážeme myšlenkám vzdorovat? Patnáct sekund? Půl minuty? Dobře. Ale když řeknete minutu, lžete. Ne, myšlenkám nedokážete vzdorovat a já to nedokážu taky.

Co ale udělají myšlenky, až si jich přestaneme všimnout? Nic. My si jich totiž všimnout nepřestaneme. Myšlenky jsou zde od toho, abychom se jimi zabývali. Proč se ale zabývat něčím, co je zjevně na první pohled?

Někdo se vám líbí? Dobře! Řekněte mu to. Ale dřív, než vás najdou myšlenky. Nepřemýšlejte o následcích. Radši vše řekněte hned a nečekejte. Myšlenky jsou jako blesk: uhodí, zasáhnou, přijde hrom. Pak pomalu odezní. A

potom uhodí znovu. Nová a silnější vlna. Proč se zabývat stupidními myšlenkami, když nám jen kazí život?

Lidi. Poslouchejte mne, když říkám, ať nepřemýšlíte. Nepřemýšlejte. Co teď chcete udělat? Ne, neříkejte to. Prostě se jen zvedněte a udělejte to. Bezmyšlenkovitě. A nechte se překvapit, co z toho vzejde. Co když to bude špatně? Radši na to nemyslet...

Černý Princ

Život ženy obíhá po kružnicích citu.
Život muže stoupá po přímkách intelektu.

(Wilde)

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Je tu červen, měsíc posledních radovánek ve škole. Měsíc, kdy nejeden student si zapláče nad tím, že končí škola. Ale teď vážně. Nikdo si přes prázdniny na školu ani nevzpomene. Všichni se těší, až budou moci žít bez učení a starostí. Ale přesto máme ještě jeden měsíc. Červen, měsíc nejtěžší, kdy všichni profesori uzavírají známky, zkouší studenty, u kterých se nemohou rozhodnout, jakou známku dát na vysvědčení. Studenti zase píšou čtvrtletky a písemky. A do tohoto měsíce k vám přichází další číslo časopisu Prostor. Časopisu, který je tu pro vás, o vás, který přináší informace a zábavu. Vše toto by se dalo vyjádřit i jedním reklamním sloganem „Zapomeň na šprtání, následuj instinkt, čti Prostor“ Ale studenti, vy se nepřestávejte učit, vy to dokážete. Přece nejste tak hloupí?

Tento měsíc vám spolu s výsledky maturit přinášíme i exklusivní rozhovory se známými osobnostmi. Samozřejmě také anketu, názory, inzerci a vše na co čekáte, protože časopis je tu pro vás.

Prostřednictvím tohoto časopisu vám přeji, ať máte známky, které chcete, ať si užijete prázdnin a časopis Prostor se s vámi setká zase v září a bude plný překvapení. Prázdniny vám nezabrání příspěvek do Prostoru svými články, protože škola bude otevřená pravděpodobně od 8:00 do 12:00 a vy své příspěvky můžete vhadzovat do schránky Prostoru. Tak neváhejte, protože časopis dává prostor všemu a všem.

Teď už přeji zajímavé čtení a ahoj zase v září.

Kamil Mrázek (KM)

Anketa o ceny má výherce

Před měsícem jsme vyhlásili anketu časopisu, abychom věděli, jak si u vás časopis třineckého gymnázia vede. Protože pouze jeden student vyplnil tuto anketu o ceny, nemusíme losovat a automaticky vyhrává první cenu, což je 40 Kč. Tento finanční obnos získává Michal Twardzik ze 3.B. Za celou redakci gratuluji.

KM

To posoudí každý sám

Jen tak ležet na posteli
a poslouchat, jak se nám
odpočítává čas.
Vidět venku, jak větve
ve větru se kolí,
přemýšlet, jaké pocity
smrt vyvolává v nás.
Pak zdá se nám důležitá,
i ta píseň větru s větvemi,
neboť každá sekunda,
bez lásky prožitá,
zakazuje život na Zemi.
Co je nekonečné?
Vítr? Nefouká věčně.
Slunce? Kdy jeho síla zhasne?
Láska? To posoudí každý sám...

Pro Kubu S. od ☼

P.S.: Odpočítám ti.

Doklady lásky

Jsi pro mne
jízdenkou
na trati snů

Vstupenkou do duše
ze všedních dnů

Jsi pro mne
Stvrzenkou
z pokojů bez nájmu

Místenkou do srdce
varhanních chorálů

Jsi pro mne
dokladem
milostných pokladů

Pečeti tajenou
co ještě dostanu

Hm

Dědičnost je to, na co
věříme, když máme
inteligentní dítě.

(Chaplin)

Hezké ženy věří ve svou inteligenci.
Inteligentní ženy nevěří ve svou
krásu.

(Picasso)

Bezplatná inzerce

Daruji

jedno ze dvou štěňat. Jsou to feny, mají kolem jednoho až dvou měsíců. Jedna má bílou a druhá má černou barvu srsti. Rasa: je smíšená.

Jestli máte zájem o tyto feny, zavolejte na tel.: 0659/324 150 anebo v I.C Katka Heczková.

Odběr po jednom i po dvou štěňatech.

TJ Trinec oddíl vzpírání vyhláší nábory mladých vzpěračů od 12 let. Jestli máte čas a chcete dělat něco pro své zdraví přijďte k nám. Bližší informace u Radka Mannheima z 3.B.

Sháníte nějakou věc,
chcete něco prodat
nebo vyměnit?
Je tu pro vás bezplatná
inzerce.

Inzeráty vhadzujte
do schránky
časopisu Prostor.

Kdo není předplatitelem časopisu, může být. Chcete časopis Prostor dostávat každý měsíc, číst rozhovory se slavnými lidmi, dozvídat se novinky, zajímavosti nejen z naší školy? Pak si časopis objednejte. Objednávky přijímá neustále Kamil Mrázek ze 4.B.

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek

Redaktoři:

Jan Nieboras
Jana Štěpánková
Lenka Brudná
Natálie Bialoňová
Zdeněk Verner
Roman Korzec
Jan Chrastina
Marie Drongová
Kateřina Bujdošová
Petr Ščigel
Natálie Pozdíšková
Táňa Křenková
Jana Pindurová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

osmé číslo vyšlo dne
1. června 1999,
náklad: 150 výtisků,
vychází každý měsíc,
**uzávěrka dalšího čísla:
20. srpna 1999**

další číslo vyjde:
2. září 1999

V příštím čísle:

- rozhovory
- povídky
- básně
- překvapení
- názory...

Pokud chcete přispět svým názorem, myšlenkou, návrhem, článkem, tak neváhejte. Dáváme prostor všemu a všem.

Připomínky nebo návrhy k časopisu vhadzujte do schránky časopisu Prostor před dějepisnou učeb.

Rozhovor s Mgr. Miroslavou Křenkovou

Tento měsíc jsme připravili otázky pro profesorku Mgr. Miroslavu Křenkovou a tady máte její odpovědi:

- **Jaké vlastnosti podle vás pomohou studentovi nejvíce při učení?**
Nebýt pilný pouze v oblasti svých zájmů a být k soustavnému učivu něčím motivován (nebo někým).
- **Kde jste byla nejdále v zahraničí?**
Ve Walesu - před mnoha lety.
- **Proč jste se rozhodla pro povolání profesora?**
Je to profese, která vám dává velké možnosti samostatné tvořivé práce podle vlastních představ.
- **Čeho se nejvíce bojíte?**
Toho, aby se kosovský konflikt nerozšířil do dalších zemí Evropy.
- **Jaké je vaše životní krédo?**
Za důležité považuji například, aby se člověk nebál obhajovat své názory, aby se uměl radovat i z maličkostí, aby usiloval o svou vnitřní rovnováhu. V současném světě někdy pomáhá anglické „think positive“
- **Které roční období máte nejraději a proč?**
Jaro - pro vše, co symbolizuje a jaké je.
- **Jaký je podle vás ideální muž?**
Dle mého názoru ideální muži neexistují (s výjimkou těch, které vytvářejí média). Naštěstí láska je slepá a umožňuje vám ty, které milujete, jako ideální vidět. Takto se smíříte s předchozím tvrzením.
- **Co si myslíte o překladatelských soutěžích na této škole?**
Zajímaly by mne spíše názory studentů. Ten, kdo se chce naučit jazyk, by měl v tomto jazyce číst. Rozšiřuje se tím pasivní slovní zásoba, schopnost vnímat obsah apod. Soutěž byla pokusem motivovat.
- **Jak vzpomínáte na svou maturitní třídu? V čem byli výjimeční?**
Jen v dobrém. Každá třída má svou neopakovatelnou atmosféru, své klady a zápory. Měla je i 4.D.
- **Jaký je rozdíl mezi maturitou ve vašich letech a dnes?**
Je náročnější, probíhá v hezčím prostředí. Pocity studentů jsou obdobné.
- **Kam se chystáte v létě na prázdniny?**
K moři. Potřebuji to, čemu se v angličtině říká „lazy, restful, relaxing holiday“.
- **Kolikrát jste už byla třídní profesorkou?**
Čtyřikrát.
- **Změnili se studenti od dob vašich začátků v profesorské kariéře?**
V podstatě ne a to je dobře.
- **Víte o nějakém slově nebo frázi, kterou opakujete pořád dokola a vůbec si to neuvědomíte?**
Určitě ano. Snažím se toho vyvarovat.
- **Jaký je váš talisman pro štěstí?**
Nemám již nic takového, co lze vidět na lavicích během maturitních písemek. Mám drobnosti, bezcenné, které mi připomínají třídy nebo jednotlivé studenty z různých dob mé učitelské kariéry.
- **Který předmět vyučujete nejraději?**
Učitel by měl vyučovat každý svůj předmět se stejným zaujetím.
- **Jaký byl váš největší zážitek s vaší maturitní třídou?**
Uvedu poslední: pohled na radost vepsanou do tváří těch maturantů, kteří u maturitní zkoušky uspěli mnohem lépe, než předpokládali.

Děkujeme za odpovědi.

Jana Štěpánková, Natálie Bialoňová

Spisovatel nesmí zveřejňovat svoje pochybnosti o vlastním díle. Našla by se na ně nejjednodušší odpověď: „A kdo tě nutí, abys tvořil? Když je to takové utrpení, proč ho snášíš?“ Pochybnosti jsou naším osobním majetkem. Nikdy o nich nemluví, ať jsou jakékoliv.

(Camus)

Navždy spolu

(pokračování z minulého čísla)

„Tamto je tvé prokletí.“

Spojení se přerušilo. John se zase probudil do tohoto života. Nebo prokletí?

Když otevřel oči, zjistil, že už je na staveništi.

Když dorazil, šel oznámit šéfovi svůj nástup do zaměstnání a ten ho poslal pracovat.

John přišel ke své skřínce a otevřel ji. Vyndal z ní přilbu, kterou si hned nasadil, pás s náradím a šel k výtahu. Ten ho vynesl až nahoru, kde John vystoupil a šel přímo k místu, kde včera nedokončil svou práci. Pracoval sice přesčas, ale šéf ho poslal domů, protože už byla příliš velká tma. Když dorazil až na ono místo, zapnul si pás s náradím a zadíval se na obzor před sebou.

Na modrošedém nebi, které se právě začalo rozjasňovat, opět uviděl tvář dívky s hedvábnou pleť.

„Johny. Slyšíš mě?“

„Ano. Ano, slyším tě.“

„Vrať se. Vrať se ke mně navždy.“

„Ale jak? Jak se mohu vrátit.“

„Žiješ ve dvou světech. Musíš v jednom z nich zemřít, abys mohl žít v jednom napořád. Chceš snad žít se mnou?“

„Ano. Ano, to chci.“

„Tak zemři. Zemři pro mě. Skoč dolů.“

John se podíval dolů. Nikdy předtím se výšek nebál, protože věděl, že v tom umí chodit. Teď se však opravdu bál.

„Bojíš se? Nechce se ti pro mě umírat? Chceš celý život strávit v prokletí, nebo dokonce v chudobě? Víš přece, že se brána může zavřít.“

Toto Johna opravdu přesvědčilo. Pamatoval si jen tento život a ten se mu opravdu nelíbil.

Zadíval se na její tvář a na první sluneční paprsky nového dne. Opatrně vykročil vpřed a když došel až na okraj, odrazil se.

Zprvu se mu zdálo, že vzlétl, ale pak ucítil rychlost svého pádu a náhle ...

Tma.

Ani necítil bolest.

Pomalou otevřel víčka a zjistil, že je před ním známý obraz.

Postel z jeho snu a na ní dívka se sametovou pleť. Tentokrát však byla zahalena v rudém plášti.

John se k ní přibližoval pomalými krůčky.

Dívka se postavila na postel a promluvila.

„Konečně jsem zase spolu. Tentokrát navždy.“

Dívka se i s pláštěm zatočila a před Johnem se objevil sám Lucifer.

„Vítej v pekle.“

TREK

Dne 1. května 1999 jako každý rok i tento uspořádali Třinecké železárny, a.s. Hutnický den, plný zábavy, známých lidí a jídla. Tento rok přijali pozvání hvězdy moderní hudební scény Michal David a skupina Elán. Vystoupení Michala Davida doplnili i dva komici. Imitátor Zdeněk Izer a jeho společník. My jsme se pokusili vyzpovídat v zákulisí Hutnického dne Michala Davida a Zdeňka Izera. Výsledek máte v tomto čísle. Exkluzivní rozhovory jenom pro vás, pro čtenáře časopisu Prostor. V dalším čísle časopisu připravujeme další překvapení, ale to až v září.

Kamil Mrázek

Rozhovor se Zdeňkem Izere

Zdeněk Izer v obklíčení redaktorek Prostoru. (foto: Kamil Mrázek)

✎ Máte děti, jestli ano zdědili váš imitátorský talent a humor?

Děti nemám. Jsem rozvedený od roku 1990. Takže to po mně ještě nikdo nezdědil.

✎ A chtěl byste mít děti?

Tak asi výhledově, jo, ale teď bych na ně stejně neměl čas. Takže by rostly jako dříví v lese.

✎ Jakého politika nebo významnou osobnost nejraději imitujete?

Nejraději ty z kterých si můžu dělat nejvíc srandu. To znamená z politiků to je hlavně Klaus a Zeman.

✎ A z těch významných osobností? Imitujete také herce?

Herce ne, spíš zpěváky. Nejraději imituji Hůlku s Bílou a Dvorského.

✎ Bylo těžké se dostat do života showbyznysu a vyniknout tam?

Já jsem k tomu přišel jako slepý k houslím, protože jsem byl na vojně, kde jsem začal dělat kašpárka. Z vojny nás vyslali na nějakou soutěž. Pak jsem skončil v nějakém bolševickém televizním programu pro vojáky a tam jsem dostal nabídku, abych po vojně začal jezdit s kapelou. Takže v roce 1989, někdy na jaře, jsem s ní začal jezdit a bylo to.

✎ Často si děláte legraci z významných osobností, ale co kdyby si někdo na veřejnosti utahoval z vás?

Mně by to nevadilo. Já se hlavně veřejně nechovám tak blbě jako oni., co se týče politiků.

✎ Stalo se vám, že jste někdy někoho svými narážkami urazil?

Já si myslím, že to urážky ani nejsou. Spíš jsou to věci, které jsou pravdivé. Ale naopak se nám stává, že za námi přišli například Janek Ledecký nebo Lucka Bílá a ptali se, kdy je budeme konečně dělat. Janek Ledecký říkal, že už to představení viděl čtyřikrát a vždycky se zasmál, ale hrozně ho štvalo, že neviděl sebe. To znamená, že spíš je to naopak.

✎ Takže urazil se někdo?

Zatím se neurazil nikdo. Jenom jednom k nám na podium vylezl nějaký polák, kterému se nelíbilo, když jsme dělali papeže. A to bylo vlastně po té první návštěvě, co tady byl.

✎ Jaké bylo vaše mládí?

Nejdřív jsem byl malý a pak jsem byl větší.

✎ Věděl jste už od malička, že máte takový talent a prosazoval jste ho?

To ne. Já jsem byl spíš vždycky třídni kašpárek už někdy od první třídy a nosil jsem každý den jednu poznámku ze školy, jednu z družiny. Až někdy na učňáku. To všichni říkali, že jsem hrozný gauner a máma vždycky chodila zničená a ubřečena z třídních schůzek. Jednou jedinkrát přišla z třídních schůzek a smála se. To jsem myslel, že už se dozvěděla něco tak strašného, že se zbláznila. To jí tam zrovna učitel říkal, že se stejně budu živit jako kašpárek a měl pravdu. To bylo někdy v prváku.

✎ Jaké bylo vaše původní zaměstnání?

automechanik

✎ Vystačí vám tato imitátorská činnost nebo máte ještě jinou?

Dělal jsem automechanika a jezdil jsem po představeních. Pak došlo k tomu, že jsme přijížděli z představení někdy ráno, a za tím co všichni šli spát, já šel zase do práce. Už jsem to přestal stíhat, a tak jsem někdy v červnu 1990 s řemeslem práskl a dělám pouze toto co dnes.

✎ Mimo jiné si děláte i srandu z různých pořadů. Co vás k tomu vedlo?

Vždycky to musí být pořad, který je pro lidi známý a většinou je štve. Tak si z něj uděláme, trošku srandu.

✎ Na závěr co byste vzkázal studentům třineckého gymnázia?

Co bych jim vzkázal? No tak, ať udělají maturu, protože bohužel je to tak, že člověk musí mít nějaký papír. Sice je rozhodující, co má člověk v hlavě, ale ten papír je taky důležitý. Takže ať to každému vyjde a ať všichni prolezou.

✎ Děkujeme za rozhovor

Lenka Brudná, Jana Štěpánková

Třineckému "gymptu" vše nej
přeje
Zdeněk Izer

Launegayerův postřeh: Klást hloupé otázky je snazší než napravovat hloupé chyby.

(Murphy)

Šarm je způsob, jak získat kladnou odpověď, aniž jste vůbec položil jasnou otázku.

(Kudělka)

Rozhovor s Michalem Davidem

Michal David je zpovídán redaktory Prostoru. (foto: Kamil Mrázek)

✍ Kolik máte let?

Mám 38 let.

✍ Máte nějaké děti?

Ano, mám dvě holky. Jedna se jmenuje Klára. Tě je 10 let a Michalce je 9 let.

✍ Jaké byly vaše hudební začátky?

Já jsem začínal v osmi letech hrát na piano v Itálii v takovém klášteře, kde nás učili jeptišky. Pak jsem se vrátil do Československa a v té době jsem začal navštěvovat soukromé hodiny klavíru. Pak jsem v šestnácti letech nastoupil do skupiny Kroky jako profesionální muzikant.

✍ Co je podle vás pro zpěváka nejtěžší?

Nejtěžší je mít štěstí, úspěch a samozřejmě si to všechno udržet. Takže je toho hodně. Člověk musí mít všech pět „P“ na to, aby lidi dostal a aby se jim to líbilo.

✍ Jak se smířovala vaše rodina a okolí s vaší popularitou?

Vzhledem k tomu, že manželka je tenistka, která slaví větší úspěchy, protože byla dvanáctá na světě ve čtyřhře a asi čtyřicátá čtvrtá na světě v dvojhře. Takže určitě se s mojí popularitou rodina smířila.

✍ Proč si myslíte, že mají u lidí vaše písně tak velké úspěchy?

Asi proto, že jsou melodické a texty jsou o životě. Lidé mohou všechny mé písničky prožít. Písničky jsou o životě a hlavně jsou české. No, tak asi tím.

✍ Kdybyste se mohl vrátit o pár let zpátky, chtěl byste něco změnit ve svém životě?

Já jsem ze svým životem spokojený a určitě bych nic měnit nechtěl, protože každá změna skýtá další pro a proti.

✍ Myslíte si, že v dnešní době mají nové skupiny lepší podmínky k proslavení než kdysi vy?

Myslím si, že mají, protože jednak na to dneska musí být spousta peněz a je potřeba shánět sponzory. Dnes už to bez dotací nejde. A jednak musí mít publikum, které je hodně těžké získat, protože lidi mají hluboko do kapsy, a když musí za lístky zaplatit dvě nebo tři stovky, tak si to dobře rozmyslí.

✍ Jaký je váš recept na úspěch?

Člověk by měl být slušný, neměl by se ponižovat a před nikým by se neměl povyšovat. Měl by být naprosto v pohodě vůči svým příznivcům a myslím si, že to já dělám.

✍ Která z vašich písní vám nejvíce přirostla k srdci?

Já mám dvě takové písně, které mám nejradši. Jednak je to písnička „Největší z nálezu a ztrát“ z filmu „Láska z pasáže“ a jednak „Pár přátel“.

✍ Jaký jste byl student ve škole?

Já jsem byl špatný student, zlobivý. Měl jsem dvojky z mravů. Jednou jsem měl, myslím, dokonce i trojku nebo nějakou silnou důtku, poněvadž jsem zamykal s oblíbenou učitelkou do kabinetů. Na druhé straně jsem byl oblíbený u spolužáků. Takže spíš jsem šel touto cestou, ale jako žák jsem nebyl příliš valný.

✍ Jaké školy jste absolvoval a s jakými známkami?

Měl jsem konzervatoř, kterou jsem neudělal, protože mi dali ultimátum, buď budu zpívat u skupiny Kroky anebo dodělám školu. Já jsem se rozhodl pro profesionální dráhu.

✍ A co maturita?

Nemám.

✍ Na závěr, co byste vzkázal studentům třineckého gymnázia?

Nechci jim promlouvat nějak do duše, ale vzkázal bych, aby v každém případě dodělali maturitu, protože zjistí, že postupem času opravdu chybí. Člověk ji potřebuje k různým věcem. Třeba k tomu aby mohl dělat „profesuru“. Takže v každém případě ať aspoň tu maturitu dodělají. Pak už jestli chtějí jít na výšku, to záleží na nich, ale maturitu by dělat měli. Co bych jim ještě vzkázal, aby

byli v pohodě, žili v pohodě a aby se vyhýbali drogám.

✍ Děkujeme za rozhovor.

Natalie Bialoňová, Jana Pindurová

*Liellka
pro stecky
Třineckého
gymnázia*

Když se dívám na sebe, tak se musím pochválit. Neučím se já věru zle. Správný student, jak má být sem tam koule - nevaří, to se zase vyladí. Každý den já s úsměvem, s noblesou a se zpěvem projevuji nadšení u ústního zkoušení. Před školou, za školou - studia mi stále jdou ale o čem vážně sním - o dnech, kdy je dokončím.

anonym

POEZIE
BOHEMIE

VE TMĚ

Ve tmě - jen plameny požírají suché dříví,
ve tmě, a v tichu - jen praskot jiskerek
a tiché krůčky mravenčků mne budí.
Ve tmě - v plamenech vášně, zvucích touhy -
tě postrádám jak luna hvězdy a hvězdy ji.
Ve tmě - ukolébán zavírajícími se víčky,
ve tmě, a v tichu - suché rty praskají,
postrádají tě jako kapky mraky a mraky slunce.
Ve tmě - tvým obrazem týrán, drásán, pálen,
ve tmě, a v tichu, a v plamenech, a bez Tebe...
V té tmě tě postrádám a čekám, až oheň zhasne.
A až zhasne? Bude tma. A já tě budu postrádat...

Černý princ

Ten trn

Ten trn mi srdce drásá.
 Pro mě už skočnila světa krása.
 Ten trn, který vryl se mi do kůže,
 mi dal najevo, že někdo jako já k tobě nemůže.
 Ten trn, díky němuž mé šaty zrudly
 a díky němuž mé dny a radost zchudly.
 Ten trn, díky němuž můj život končí
 a díky němuž se má duše s ostatními loučí.
 Ten trn, který mi pomohl vše pochopit
 a který snaží se vše utopit.
 Všechny mé city a vzpomínky.
 Z vlasů se staly zmoklé pramínky.
 Se slzami se smísily kapky deště
 a já cítím bolest ještě
 víc.
 To ten trn.

Nikita

Škola, základ života

Je sice pravda, že se blíží letní prázdniny, ovšem to neznamená, že dáme učebnicím volno. Naopak. Nezapomeňte studenti a studentky, že všechno musíte stále bezpečně umět. Neusínejte proto na vavřínech a pamatujte, že učebnice jsou vašimi nejlepšími přáteli nejen v prostorách školy, ale samozřejmě, všude jinde a ve dnech volna nepochybně také. Proto, ať už budete o prázdninách kdekoli, nikdy na ně nezapomínejte a opakujte si, opakujte si a opakujte si. A nejen to. Radím vám studujte látku dopředu – a čím více, tím lépe pochopitelně. Ovšem nefixujte se pouze na jeden předmět, ale vše si řádně rozdělte. Samozřejmě chápou, že většina z vás upřednostňuje jeden jediný nejmilejší předmět, přesto je rozdělení studia na celé dva měsíce nezbytné. A nyní návod k prázdninovému studiu, který nemůže chybět žádnému obyčejnému studentovi. Snažte se ho vryt do dlouhodobé paměti, stejně jako školní řád.

- ⇒ Hned ze začátku prázdnin (nejlépe hned první den) začneme s podrobným opakováním učiva probraného za co nejdéle dobu strávenou na škole. Vše co nejpodrobněji opakujeme postupně od A do Z, tzn. od angličtiny po zeměpis. Samozřejmě používáme co největší množství školních sešitů a učebnic. Pro hlubší zopakování a doplnění látky si obstaráme příslušné encyklopedie, popřípadě navštívíme jistého profesora či profesorku a vše dokonale prodiskutujeme.
- ⇒ Jsme-li na dovolené v zahraničí, třeba kdesi u moře, na pláž si bereme alespoň pět učebnic plus jednu encyklopedii plus pár dílů slovníku naučného. (od Oty – pozn. opisovatele). Nikdy ne méně.
- ⇒ Jsme-li na cestách v jakémkoliv dopravním prostředku, např. v autobuse, nikdy neřešíme geometrické úlohy, a to z toho důvodu, že autobus je vztažná soustava neinerciální a mohlo by dojít ke značné nepřesnosti rýsování. Všechny typy geometrických úloh si proto necháváme na poklidné chvíle u bazénu.
- ⇒ Celé léto samozřejmě také poctivě a s co největším citem pro vědu studujeme chemii a provádíme v co největší míře chemické pokusy. Pokusy jakéhokoliv druhu nevynecháváme ani u studia biologie.
- ⇒ Dále dennodenně studujeme a opakujeme všechny fyzikální zákony od Ampéra přes zákon přitažlivosti až po zákon zachování hybnosti. Ať se pohybujeme na jakémkoliv místě naší planety, stále u sebe máme knihu matematické, fyzikální a chemické tabulky.

Každý den studujeme neodmyslitelně až do nejčernější noci a potom, co zalehneme, si až do usnutí časujeme francouzská slovesa.

Forever Young

Jaká země je Anglie?

OCITL jsem se v Anglii, v zemi, do které se dostanete pouze přes moře, v zemi, kde slušné vychování je příkladem každého člověka, kde studenti chodí do školy ve stejných oblecích charakterizující danou školu. To je ta země jménem Anglie. Do této země jsem spolu se studenty třineckého gymnázia, školáky z Havířova a Kroměříže odjel z cílem poznat ji lépe a v praxi si vyzkoušet angličtinu. Žili jsme ve přímořském městě Hastings. Po celou dobu pobytu jsme jezdili po památkách, chodili do anglické školy a mnoho z nás se vrátilo zpět s novými znalostmi a zkušenostmi. Zdálo se mi, že navštívujeme opravdu všechno, co lze v Anglii navštívit. Za celý týden jsme prošli těmito místy: Dover Castle, Canterbury Tales, Smugglers Adventure, Sea Life Centre, Brighton, Royal Pavillion, Palace Pier, Battle, Yesterday World, Rey, Bodiam Castle, London, M. Tussauds, Tower Bridge, Tower Castle, Piccadil Circus, Buckingham Palace, Trafalgar Square, Westminster Abbey, House of Parliament, Big Ben....

ulice Londýna (foto: autor)

Památky byly hezké, překrásné, velkolepé... Jeďte do Anglie a můžete se přesvědčit.

Jaká je ale Anglie země, jaká jsou zde jídla, jací lidé a život? Zda byste mohli žít v této zemi, posuďte sami.

Jídlo

Anglická jídla jsou podobná našim, až na zajímavé zvláštnosti. Některé anglické jídlo obsahuje několik jídel českých. Příkladem je pizza s hranolkami a rohlíkem. Typickým tamním jídlem je ryba s hranolkami (fish and chips). Dalším jídlem, s kterým jsem se v české republice nesetkal, byl velký rozříznutý brambor, v kterém se povaloval nasypáný sýr. Tento brambor byl upečen v troubě. Kdo si to, neumí představit, tak u nás se těmto bramborům, říká „piecoky“. U nich je na večeri pouze jeden tento velký brambor a ještě se sýrem. Hlavním jídlem Angličanů je maso. Jako příloha je zelenina (hodně zeleniny), rýže nebo dva až tři brambory. V Anglii nejsou pouze zvláštní jídla, ale také nám známé špagety, hamburgery, zapékané nudle...

K snídani se v Anglii jí Corn Flakes nebo bílý toustovací chleba s máslem a marmeládou nebo čokoládovou pomazánkou. Tento chleba je opečený v toustovači. K svačině a obědu jsme dostávali znova bílý chleba se šunkou nebo sýrem. Samozřejmě nechybí ani zelenina, ovoce, sáček chipsů, které jsou dokonce i s octovou příchutí, k pití džus a to je všechno. Chleba nebyl opečený a řeknu vám, už bych nikdy nedokázal anglickou svačinu jíst.

Lidé a život

Angličané jsou velmi leniví a nepořádní. Kdybyste viděli, jaký mají v domě na některých místech nepořádek, asi by vám vypadli oči z důlku. Všem maminkám bych doporučoval zajet se podívat do typické anglické rodiny na to, jak vypadají dětské pokoje. České děti jsou oproti typickým Angličanům úplně nuly a já také. V Anglii lidem nevádí prach na poličkách, nějaký papír na zemi. To je u nich zcela normální. Typickým obydlím v Anglii je dvoupatrový domek. Domky nejsou uspořádány v řadách a nemají stejnou barvu, prostě lehce se ztratíte.

Anglické děti se učí od devíti hodin ráno, a tak mohou chodit spát kolem půlnoci. Všeobecně se mi zdálo, že Angličané chodí spát velmi pozdě.

Jak vypadají Angličanky? Jak jsem tak chodil po ulicích všiml jsem si vzhledu osob. Mohu shrnout tento závěr. Většina Angličanek má hubenou postavu, ale typické velké až tlusté pozadí. V Anglii marně a dlouho hledáte blondýnky, poněvadž je jich velmi málo. A pokud už nějakou najdete, není z Anglie.

Tower Bridge (foto:autor)

Jak vypadají Angličané? Angličané a všichni muži jsou na celém světě stejní, tak proč se zabírat jejich vzhledem.

Další zajímavostí jsou přechody pro chodce. V Anglii jsou dva druhy těchto přechodů. U jednoho se řídí provoz pomocí semaforů a u druhého můžete na přechod do cesty vkročit, kdy chcete, protože Angličan musí vždycky zastavit. V Londýně řídí přechody pro chodce semaforey, a jestli už přecházíte na červenou, může se stát, že vás klidně nějaké auto srazí, protože tamní lidé jsou na silnici blázní. Ještě bych zapomněl, pokud to nevíte, tak v Anglii se jezdí a chodí vlevo.

Kamil Mrázek

Opravdu jen smůla???

Hokejbalisté gymnázia Třinec si, jakož to obhájci postupu, přivezli na 3. ročníku NIKE STREET HOCKEY CUPu obrovskou dávku smůly. Již od počátku bylo vše proti nám. Poté co jsme dorazili na náměstí v centru Ostravy (asi v 8:00), nám bylo sděleno, že první utkání hrajeme až v 11:45, protože devět týmu, které se této akce zúčastnilo, bylo rozděleno do tří skupin po třech. Takže jsme se zde „mohli“ více než tři hodiny nudit.

To, že NIKE STREET CUP byl akcí více propagační než sportovní se projevilo hned v úvodu, kdy nebyly týmy do skupin rozlosovány, ale přiděleny. A tak nás v základní skupině čekal náš loňský soupeř z finále a jeden z loňských poražených semifinalistů. Tón propagační akce se však nesl celým turnajem.

Do prvního utkání jsme navíc nastupovali s tím, že pokud chceme postoupit do finálové skupiny musíme zvítězit nebo alespoň remizovat. Čekala nás totiž havířovská ISS, která v prvním utkání zvítězila nad ISS dopravní Ostrava 4:0. Hned v úvodu nás špatná organizace poslala do kolen, když jsme inkasovali první branku, která byla z velké části způsobena tím, že se hrálo s míči, které nebyly napuštěny vodou. Poté přišli na řadu rozhodčí, kteří nás během utkání několikrát vyloučili za běžné zákroky. Během jedné z přesilových her si obránci soupeře vyměnili míč, následovala tvrdá rána do břevna, po které se míč „naštěstí“ odrazil na hůl našeho obránce Pinkase. Rozhodčí však přerušil hru a

k překvapení všech uznal branku. Proti tomuto rozhodnutí se náš hráč ohradil, ale rozhodčí odvětil, že viděl míč dopadnout za brankovou čáru. Jak to dokázal však zůstává záhadou, protože na hřišti nebyla ani púlicí čára, natož čára branková. Náš obránce si navíc vysloužil osmiminutový osobní trest, přestože v předchozích zápasech byl osobní trest pouze šestiminutový. Z toho všeho jsme se sice dokázali otřepat a snížit na 1:2, ale poté přišlo několik dalších pochopitelných, ale hlavně neuvěřitelných vyloučení a také třetí gól v naší síti. V závěru nervózního utkání jsme dokázali už jen snížit na konečných 2:3 a připsat si několik dalších trestných minut. V druhém utkání nám už tedy o nic nešlo a na našem výkonu se to značně podepsalo. Bylo vidět, že veškerá vůle po vítězství byla pryč a tak se není co divit, že jsme prohráli i druhé utkání tentokrát v poměru 1:3.

Nám nezbyvá než věřit, že to opravdu byla pouze smůla, která způsobila ona sporná vyloučení a druhou branku v prvním utkání. Doufejme, že v příštím roce si do Ostravy přivezeme mnohem více štěstí než tomu bylo letos, a vybojujeme si postup do celorepublikového finále. Do toho se „překvapivě“ nominoval tým z Ostravy COP společenského stravování, který v základní skupině nepodával nijak přesvědčivé výkony.

**Petr Ščigel,
Daniel Pinkas,
Petr Tomiczek**

Ze sportovních výsledků

Prespolní běh

V regionálním kole v Opavě se lépe vedlo našim mladším hochům (Sikora J., Pachlopník, Suszka L., Dembinný, Stonavský), kteří skončili na čtvrtém místě z deseti, než starším dívkám (Cieslarová, Vrátná, Lukszová, Bystrianská), které skončily šesté.

Pohár rozhlasu

Z okrskového kola postoupila v této tradiční atletické soutěži obě naše družstva. V okresním kole skončili naši hoši na třetím místě, dívky byly čtvrté. O případném postupu rozhodnou teprve bodové zisky z ostatních okresů našeho regionu.

Důležité upozornění pro fanoušky hokeje

Na třineckém gymnáziu se v tomto měsíci bude konat beseda s hokejisty, kteří se zasloužili o vítězství na Mistrovství světa v ledním hokeji 1999. Beseda se bude konat v odpoledních hodinách (kolem 14:00, 15:00). Přesné určení dne a hodiny se včas dozvíte.

Byli bychom rádi, pokud se chcete zúčastnit této akce, abyste napsali a vhodili do schránky Prostoru papír s otázkou pro naše hokejisty. Tímto budeme zhruba vědět, kolik lidí se zúčastní této mimořádné besedy, která bude probíhat v aule a možná i s autogramiádou.

Věřím, že nezhálíte a přijmete se seznámit s tím, jaké pocity a názory měli naši hokejisté, a jak to na takovém mistrovství probíhá v zákulisí. Takže sedněte a pište své otázky.

KM

Podivný titul

Plánovaná beseda s mistry světa hrajícími v našem klubu, mi připomněla letošní Mistrovství světa v Norsku. Tak jsem se rozhodl, že se trochu zamyslím nad klady i zápory letošního turnaje. Kladem, který v mnohých značně převažuje všechny zápory, je zisk mistrovského titulu. Podle mne však zápory jednoznačně zvítězily. Prvním místem v kategorii „Chyba roku“ bych obdařil komentátorskou dvojici Poulíček - Tittelbach.

Začnu tou pesimistickou stránkou, protože záporných věcí na letošním MS přibýlo. Loňské přenosy ze Švýcarska jsem si omluvil tím, že televizi Nova chybí zkušenosti. Letos jsem věřil, že se to zlepší, ale opak byl pravdou. Pan Tittelbach si například pletl zakázané uvolnění s postavením mimo hru nebo v průběhu důležitého utkání vedl rozhovor s paní Kučerovou, během kterého jsme málem inkasovali, ale to pro něj zřejmě nebylo tak důležité, jako to, kdo u Kučerů hlídá děti. O informovanosti komentátorů, kteří byli přímo v Norsku, už ani nemluvě. Ti ani nevěděli, zda se závěru druhého utkání posouvá do prodloužení nebo se anuluje. Jestli viděli tyto přímé přenosy komentátoři z ČT, určitě nemohli vyjít z údivu. Návštěvnost byla taky černým bodem šampionátu. Po rekordních návštěvách před dvěma lety ve Finsku přišlo průměrné Švýcarsko a letos, nejspíš příliš spoříví, Norové. Na jejich obranu je třeba říct, že se hala v Hamaru, kde naši reprezentanti odehráli většinu turnaje, nachází v arabské čtvrti. Není se tedy co divit, že zde hokej moc nezažal. O tržbu se tak postarali především finští a švédští fandové. Uvidíme, jak to bude s návštěvností vypadat za rok v promrzlém Rusku. Zápor, za který však nemohou norští pořadatelé, bylo alespoň pro mě to, že jsem se do utkání dostatečně nevžil. To bylo způsobeno skvělými, nervy drásajícími zápasy z Nagana.

Největším kladem pro českého fanouška byl zisk titulu mistrů světa, ten však byl také zkalen drobnými nedostatky. Jsme snad prvními mistry světa, kteří na šampionátu třikrát prohráli. Za výkon v zápase s Ruskem nebo ve druhém finálovém utkání s Finskem si snad ten titul ani nezasloužíme.

Ale přesto všechno našim hráčům gratulujeme, protože bez bojovného srdce (a dobrými vztahy se Slováky) by se to určitě nepovedlo. **PŠ**

Střelba ze vzduchovky

Soutěže pořádané městskou policií se zúčastnilo družstvo 1. A ve složení Kozielek, Zboranová, Poláková. Po střelbě, hodu šipkami a běhu skončilo družstvo páté z deseti družstev třineckých škol.

Atletický čtyřboj

Okresní kolo proběhlo 24. 5. 1999 na třineckém stadionu. Hoši obsadili 1. místo, dívky 3. místo.

Připravované akce:

ZÁVĚREČNÉ FYZICKÉ

TESTY V HODINÁCH TV

ZABOJUJTE!

Mgr. Pavel Sikora